

Észrevételek az új erdőtörvényjavaslathoz

írta: **dr. Gesztelyi Nagy László** egyetemi m.-tanár, a Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara igazgatója.

A Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara a gazdasági élet minden jelenségére kiterjesztvén figyelmét, az erdőgazdasági testvérszakma ügyei iránti meleg érdeklődésének is tanujelét adta azáltal, hogy a kamara *közgazdasági szakosztálya* folyó évi január hó 27-én, Budapesten, gróf Teleki József elnöklete alatt tartott gyűlésén az új erdőtörvénytervezettel részletesen foglalkozott.

A gyűlésen elhangzottak a Magyar Róna és az Erdészeti Lapok februárhavi számaiban közöltettek. Azóta az Országos Erdészeti Egyesület törvényelőkészítő bizottsága által az új erdőtörvénytervezeten javasolt módosítások vaskos füzete is megjelent.

Kamaránk nem érzi szükségét annak, hogy e nagy gonddal és hozzáértő ügyszeretettel készített művel részleteiben is foglalkozzék, de annak a barátságos felhívásnak, amely az erdőgazdasági ágazat képviselői részéről történt, eleget teendő, e módosításokkal általánosságban, főleg pedig annak a mezőgazdasággal kapcsolatos részleteivel röviden foglalkozni kívánunk.

Örömmel üdvözljük a módosításokat, legfőként azért, mert a lehetőség határáig letompították azoknak a magánjogi korlátozásoknak az élet, amelyek az eredeti tervezetben kifejezésre jutottak. Teljes tudatában vagyunk annak, hogy az erdőgazdaság — módfelett konzervatív természeténél fogva — emberöltőkön át tudja csak kitűzött céljait elérni, ennek folytán az erdőgazdasági üzem főkereteit törvényes intézkedésekkel szükséges biztosítani, de a főkereteken belül szabad mozgást kell biztosítani a gazdálkodás menetének, mert a szabályok tömkelegével guzsbakötött gazdaság fejlődésre képtelen és időkfolytán azokba belefut, elsorvad.

Elismeréssel állapítjuk meg, hogy a szabadforgalmú erdők birtokosai — az idők jelét megértve — gazdálkodásuk szabadságának feladásával, közérdekből súlyos korlátozásokat vállaltak ugyan, de ezzel szemben a módosítás olyan javaslatot tett, amelyek törvényerőre emelkedés esetén a magánerdőbirtokososztály tulajdonjogában való törvényes beavatkozásokat elviselhetővé

teszik és a szükséges korlátozásokon túl a gazdálkodásuk szabad mozgását biztosítják.

A módosításban javasolt intézkedések megmentik a birtokosokat attól, hogy régmúlt idők mulasztásait és kártételeit, egyoldalú felsőbb parancsra — anyagi körülményeik mérlegezése nélkül — ők legyenek kötelesek záros határidőn belül, az előírt módozatok szerint, saját költségükön helyrehozni.

Az az érzésünk, hogy ha a kormányzat a módosítás javaslatait megszívleli és azokat hatalmának latbavetésével törvényerőre segíti, úgy a közérdek a legmesszebbmenő határig meg lesz óva, a birtokososztály pedig a megelégedettség érzetével viselheti a szükségesnek mutatkozó törvényes korlátozásokat. Ennek remélhető bekövetkezte után a mindnyájunk által anynyira óhajtott siker a megértő, tapintatos és előzékeny végrehajtáson fog múlni.

Ezekután legyen szabad egy-két olyan részletre kitérni, amelyek a mezőgazdasági ágazatot közelről érintik.

A gazdaközönség felfogását és érzületét nagy általánosságban a január hó 27-én megtartott gyűlésen elhangzottak és Uraji Csák György földbirtokosnak a gyűlésen felolvasott levele tükrözik hűen vissza. Teljes őszinteséggel jelentjük ki, hogy a gazdaközönség ellenszenvvel fogadta az erdőgazdasági ágazatnak az Alföld-fásítási törvény alapján a mezőgazdasági fásítások ügyébe való beavatkozását. A gazdaközönség lelkületét, gondolkodását, teherbíróképességét az állandó és bensőséges érintkezés alapján a mezőgazdasági érdekképviselői intézmények ismerik. Ezeknek az intézményeknek a propagandája — szerény véleményünk szerint — eredményesebb lesz, mint az alföldi fásítási törvény végrehajtása ügyében kiadott 7444/I. A. —3. F. M. számú rendelet értelmében eljáró jószándékú, de a gazdaközönség előtt nem igen ismert erdőmérnökök fölényes, parancsoló eljárása, nem is említve azt, hogy — szerény véleményünk szerint — ez a rendelet olyan feladatokat ró a legtöbb esetben egyetlen egy emberből álló m. kir. állami erdőhivatalokra, melyeknek azok belátható időn belül megfelelni képtelenek.

A gazdasági fásítások összeírásának módozataival a rendelet 8. §-a foglalkozik és e célra a 3. bekezdés rendelkezése szerint

a kataszteri birtokívek és térképek adatait kell felhasználni. Annak előrebocsátásával, hogy az alföldi kataszteri felvételek 40—50 évesek és azóta a művelési ágváltozások felette hiányosan lettek átvezetve, meg kell említenünk, hogy a kecskeméti m. kir. erdőhivatal körzetében, a mintegy 361.000 katasztrális holdnyi területen, jelenleg a tanyák száma a 15.000-et meghaladja. Vajjon mikorára készülhet el e tanyákon a gazdasági fásításoknak az utasítás 8. §-a értelmében leendő összeírása? Továbbá mi módon lehet majd az 53. §. értelmében összeállítandó törzskönyveket felfektetni és a bekövetkező változásokat évenként pontosan nyilvántartani?

A gazdasági fásítások ügye természetesen a mezőgazdasági érdekképviselői intézmények hatáskörébe volna utalandó, hiszen a megfelelő fásításokat is a gazdák maguk létesítették. Az állam pedig termeljen csemetét és suhángot és bo csássa azt az igénylő gazdaközönségnek — minden megkötő korlátozás nélkül — rendelkezésére.

Úgy az egész magyar gazdaközönség, mint annak irányító érdekképviselői szervei teljesen át vannak hatva a fásítás szükségétől és annak nyomán fakadó könnyebb boldogulástól, de ennek nagyobbmértvű elterjedését egyedül abban látják biztosítva, ha a fásításokat létesítő gazda azokkal, a hivatalos beavatkozás kizárásával, teljesen szabadon rendelkezhetik. Éppen ez okból a mezőgazdasági kamara örömmel üdvözli a 2. §. módosítását, amely intézményesen és a törvény erejével biztosítja a gazdáknak a fásításaikkal való teljesen szabad rendelkezést.

A mezőgazdaság fejlődése, az erdők területének helyesebb megoszlása és az általános birtokpolitika szempontjából nagyon üdvösnek tartjuk a 19. §. módosítását is, mely könnyű módokat teremt arra, hogy a birtokosok olyan erdőterületei, melyek mezőgazdasági kultúrnövények termesztésére állandóan alkalmasak, olyan területek beerdősítése után, melyek mezőgazdasági művelésre kevésbé, vagy egyáltalában nem alkalmasak, csere útján állandóan az intenzívebb mezőgazdálkodás szolgálatába lesznek állíthatók.

Végül örömmel kell üdvözölnünk a magunk szempontjából a 164. §. módosítását és erős a hitünk, hogy ennek a szabad rendelkezést biztosító ereje nyomán sok messzefekvő, nehezen

kezelhető, éppen ezért rokkanterejű szántó kerül a jövőben állandó erdőgazdasági művelés alá.

A fentiekben foglalt észrevételeink végeredményeképen az új erdőtörvénytervezetet az Országos Erdészeti Egyesület által javaslatbahozott összes módosítások figyelembevételével részletes tárgyalás alapjául elfogadhatónak tartjuk és őszinte kívánságunk, hogy ez az új törvény a feltétlenül szükségesnek mutakozó gyökeres módosításokkal minél előbb törvényerőre emelkedhessék, mert az abbanfoglalt rendelkezések körültekintő végrehajtása esetén az alföldi fásítás — legjobb hitünk szerint — sebes iramot fog venni az egész ország, de főleg az alföldi gazdálkodás nagy előnyére.

A mesterséges fácántenyésztés jövedelmezősége

írta: **Rohoska Soma** m. kir. erdőmérnök.

Ma a pusztító háborút s a végzetes forradalmat követő második évtized elején, hazánkra nehezedő súlyos gondok és terhek közepette, mint a sötét hullámokból kiemelkedő üde, zöld kis sziget int megnyugvást felénk azon körülmény, hogy az elmúlt évtized alatt hazai vadászterületeinken a vadállomány — kevés kivétellel — immár elérte a békebeli létszámot, sőt egyes helyeken már meg is haladta ezt. Általában a vadászat terén akár sportszempontból, akár nemzetgazdasági szempontból tekintjük azt, az ország erre predesztinált, illetve ezzel foglalkozó közönysége a leghamarabb újraépítette magát. Bizonyítéka ennek nemcsak világsikereket, világbajnokságokat arató lövészeink dicsőséges szereplése, hanem az a nagy külföldi érdeklődés is, mely élő és lőtt vadjaink iránt nyilvánul, illetve az a mérleg, melyet e téren felmutathatunk. A vadászat iránt való érdeklődés fokozott s általános, kezdve a kispasztortól, a polgári osztályon keresztül, egészen a főrangú körökig. Ugyanezért is úgy hiszem, többeket is foglalkoztathat a gondolat a fácán mesterséges tenyésztésére vonatkozólag. E kérdés kimenetelére döntő befolyással bírnak a pénzügyi körülmények. Eltekintve ugyanis a vadászatnak ideális és sportértékétől — vagyis mint a testet és lelket üdítő elfoglaltságtól — ma, midőn minden egyes állampol-